

Dwór w Popowie Starym

Popowo Stare - wieś wzmiankowana w źródłach od 1309 r.

Wieża należała m.in. do: Awdańców, Bylinów, Szreniawitów, Rogalińskich i Szoldrskich. Od 1896 r. do 1936 r. właścicielem był F. Ks. Speichert a później J. Łaniecki. Po II wojnie św. tzw. resztówka majątku wraz z dworem pozostała w ręku Łanieckich. W 1881 r. powierzchnia dóbr Stare Popowo wynosiła ponad 700 ha.

Wznoszenie dworu zostało zapoczątkowane w latach 1779-81 przez Szoldrskich a obiekt przebudowano znacznie ok. 1908 r. przed ślubem F. Ks. Speicherta. Budynek jest dzisiaj w bardzo dobrym

stanie, głównie dzięki zabiegom obecnych właścicieli Państwa Blochów. Wewnątrz zachowały się oryginalne zdobienia sztukatorskie, a na zewnątrz bogate elewacje i wykończenia dachowe.

Do dawnego założenia dworskiego należał także spory park krajobrazowy z kaplicą oraz budynki gorzelni, stajni i stelmacharni.

Pałac w Buczu

Bucz - wieś wzmiankowana w źródłach od 1303 r.

Wieża była własnością: Bodeckich, Grobskich, Gołanieckich, Szoldrskich i Petzelów. W 1881 r. powierzchnia dóbr rycerskich Bucz wynosiła prawie 600 ha.

Pałac został wzniesiony pod koniec XIX w. i rozbudowany w 1911 r. Wnętrze zachowała się bogata

stolarka i dekoracje sztukatorskie. Na uwagę zasługują zabytkowe stropy oraz piękny witraż przedstawiający jelenia św. Huberta. Budynek jest obecnie w bardzo dobrym stanie po przeprowadzonych ostatnio pracach remontowych. Obiekt stanowi własność komunalną, mieści się w nim szkoła podstawowa. W pobliżu rozciąga się park krajobrazowy ze stawem i pomnikową lipą.

Dawne zabudowania folwarczne są oddzielone od pałacu szosą i znajdują się obecnie w rękach prywatnych. Składają się na nie: stodoła, gorzelnia, spichlerz i kolonia domów pracowniczych.

Witaj w Gminie Przemęt Krainie Kwitnącej Konwalii

Konwalia
z Wyspy Konwaliowej

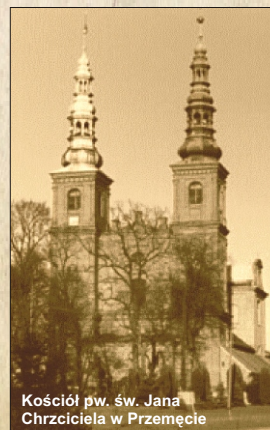
Gmina Przemęt położona jest na Nizinie Wielkopolskiej. Stanowi jedną z trzech gmin tworzących powiat wolsztyński. Zajmuje obszar 22.531 ha, który zamieszkuje około 13.600 osób. Gminę tworzy 25 sołectw.

Przemęt jest gminą typowo rolniczą - aż 63,6% gruntów stanowią ziemie wykorzystywane w rolnictwie. Jest tu także bardzo dużo lasów (24,9% powierzchni) oraz jezior (4,5% powierzchni). Te właśnie elementy, będące największym kapitałem gminy, zdecydowały o rozwoju turystyki i agroturystyki na naszym terenie.

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż prawie połowa obszaru gminy leży na terenie **Przemęckiego Parku Krajobrazowego**. Wśród pięknych lasów i malowniczych jezior każdy, kto zdecyduje się tu zatrzymać, odnajdzie wakacyjną atmosferę. To tu znajdują się trzy rezerwaty przyrody: **Wyspa Konwaliowa** z unikalną w skali światowej różową konwalia, **Torfowisko nad Jeziorem Świętym** z rosnącą tu owadożerną rosziczką oraz **Jeziorno Trzebidzkie** z rezerwatem dzikich ptaków.

Centrum turystycznym gminy jest miejscowość Wielen. Do tej, położonej nad jeziorem osady, ściągają co roku wiele osób. Wielen to wspaniałe miejsce na wypady do innych, pobliskich miejscowości, spośród których niemal każda oferuje piękne zabytki sztuki sakralnej i świeckiej.

Gmina Przemęt to także bogata oferta agroturystyczna. Spośród wielu gospodarstw agroturystycznych na pewno każdy znajdzie coś dla siebie.

Kościół pw. św. Jana
Chrzciiciela w Przemęcie

Kraina Kwitnącej Konwalii

Na szlaku

Przemęckie pałace i dwory

Siekowo
Kłuczewo
Barchlin

Popowo Stare
Sokołowice
Bucz

www.przemet.pl

Teksty opracowane na podstawie książki:
Jolanta Goszczyńska "Majątki Wielkopolski. Tom V. Powiat Kościański"
Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie, 1998
Projekt i wykonanie: Maciej Ratajczak - mrt@przemet.pl, Druk: HAF Leszno
Wydawca: Urząd Gminy Przemęt i Gminny Ośrodek Kultury w Przemęcie

<http://www.przemet.pl>

Pałac w Siekowie

Siekowo - wieś wzmiankowana w źródłach od 1210 r.

Na przełomie dziejów właścicielami Siekowa byli m.in. Grabscy, Grocholewscy, Czachowscy, Rozdrażewscy, Krzyccy, Ossowscy, Zbijewscy, Gajewscy i Czarnecy.

W 1841 r. powierzchnia dóbr rycerskich Siekowo wynosiła ponad 2 tys. ha.

Pałac w tzw. „kostiumie francuskim” powstał wg projektu Z. Gorgolewskiego na zamówienie Z. Czarnckiego. Po pożarze w 1912 r. został odbudowany w uproszczonej formie. Główna część pałacu wzniesiona jest na planie prostokąta. Po bokach znajdują się dwie trójkondygnacyjne wieże-czki. Na ścianie frontowej umieszczono herby: „Prus III” Czarnckich i „Gozdawa” Giżyckich. Wewnątrz na uwagę zasługuje zabytkowy hol oraz salon. Do dzisiaj zachowały się oryginalne dekoracje sztukatorskie. Wokół rozciąga się piękny park krajobrazowy. Ciekawe są także zabytkowe budynki oficyny, spichlerza i rządówki.

Obecnie pałac jest własnością Wojewódzkiego Szpitala w Koszalinie.

Dwór w Kluczewie

Siekowo - wieś wzmiankowana w źródłach od 1210 r.

Wieś Kluczewo należała m.in. do: Kluczewskich, Wilkowskich, Konarzewskich, Żychlińskich i Szoldrsich. W XIX w. przeszła w ręce ks. Joanny Katarzyny Acerenza Pignatelli a później Kaliksta Birona von Curland. Ostatnią właścicielką była Janina

Glabisz. W 1881 r. powierzchnia dóbr rycerskich Kluczewo wynosiła ok. 1 tys. ha.

Dwór wraz z ogrodem był wzmiankowany już w 1488 r. Obecny budynek pochodzi z drugiej poł. XIX w. Zbudowany został na planie litery „T”. Jest to przykład klasycznej wygodnej, choć niezbyt wyszukanej siedziby ziemiańskiej. Po II wojnie św. dwór popadł w całkowitą ruinę. Przed ostateczną zagładą uratował ten budynek obecny właściciel Pan Piotr Borowski. Do dworu przylega niewielki park ze stawem.

Dwór w Barchlinie

Barchlin - wieś wzmiankowana w źródłach od 1303 r.

W pierwszych zapiskach odnajdujemy informację, że wieś należała do Barklińskich a później, jako część dóbr Popowo Stare, do kolejnych ich właścicieli. W 1926 r. powierzchnia majątku w Barchlinie wynosiła ponad 400 ha.

Dworek rządcy został wzniesiony w 1893 r. przez Fryderyka Ksawerego Speicherta. Budynek ten stanowi przykład swoistego eklektyzmu w związku z licznymi przybudówkami i przeróbkami. Do dzisiaj na ścianie frontowej zachowała się tablica z inskrypcją: „Custodi Domine Hoc Aedificium et ab Omni Periculo Defende F.X. Speichert”.

W pobliżu znajduje się spory park z dwoma stawami. Na uwagę zasługują także dawne budynki folwarczne: spichlerz, stodoła, stajnia oraz kolonia domów pracowników.

Dwór w Sokolowicach

Sokolowice - wieś wzmiankowana w źródłach od 1397 r.

Właścicielami Sokolowic byli: Zbąscy, Mielniński, Konarzewscy, Borzęccy i Skarzyński. W 1881 r. powierzchnia dóbr Sokolowice wynosiła ponad 630 ha.

Dwór został wzniesiony w stylu klasycystycznym po 1806 r. dla Antoniego Skarzyńskiego i rozbudowany w 1857 r. Budynek znajduje się dzisiaj w rękach prywatnych. Wewnątrz zachowała się częściowo oryginalna stolarka drzwiowa i balustradowa. Wokół rozciąga się duży park z dużym stawem.

Ciekawy obiekt to leżący nad brzegiem stawu spichlerz zwany także „domem pszczelarza”. Na uwagę zasługują również dawne zabudowania folwarczne: obora, stodoła, wolarnia i kolonia domów pracowników.

Zapraszamy na wyprawę szlakiem przemęckich pałaców i dworów. Podczas wyprawy przebędziemy 33 km i odwiedzimy sześć zabytkowych posiadłości.

Startujemy z Przemętu w kierunku Siekówka. Dalej wśród lasów podążamy do Kluczewa. Wspinając się na wzniesienia dojeżdżamy do Barchlina, a stąd do Popowa Starego. Przez Poświętno i Biskupice jedziemy do Sokolowic i do Bucza. Stąd wracamy już do Przemętu.